

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Nu synes jeg altid, det er klogt, at man siger: Nu kører det her i en rum tid, så ser vi, hvor langt man er nået, og så tager vi derefter stilling til, hvad der efterfølgende skal ske. Der er jeg meget enig med ministeren i, at nu skal det forankres ude i amter og kommuner. Jeg må sige, at det jo netop er en af de opgaver, som referencegruppen har haft som opgave, men også vil være særdeles godt udrustet til.

Den daværende sundhedsminister, hr. Carsten Koch, sagde netop ved første behandling af et tilsvarende forslag, at referencegruppen skal være omdrejningspunktet for samarbejdet mellem stat, amter og kommuner og mellem professionelle og de frivillige organisationer om opfølgning af handlingsplanen. Og ministeren står nu og siger, at det er det arbejde, der skal i gang. Så virker det da paradoksalt, at det er det organ, der kan løfte den opgave, man nedlægger.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jamen så misforstår vi hinanden. Der er jo udarbejdet forskellige metoder, man nu kan bruge, og dem skal man så til at bruge de enkelte steder. Ligesom jeg fortæller, at på næste mandag eller mandag om 14 dage, hvad det end bliver, den 7. juni, da kommer der er vejledning til sundhedspersonalet om, hvordan man behandler selvmordstruede personer. Det er klart en opkvalificering af sundhedspersonalets mulighed for at identificere og vurdere og visitere selvmordstruede.

Det er jo et resultat af referencegruppen, og der kan jeg da ikke se nogen problemer i, at nu er det så blevet forankret ude omkring – i det her tilfælde med en vejledning.

Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvor forskellen ligger i det, fru Sandy Brinck siger, og det, jeg så fortæller nu, at nu er tingene jo sat i søen, og nu skal det fungere og forankres, hvor det nu hører hjemme.

Kl. 11.55

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg er oprigtigt forundret over socialministerens holdning i det her spørgsmål. Jeg synes, det er svært at have med en diskussion at gøre, hvor en minister starter med at sige: Jeg er meget optaget af det her område, men i øvrigt nedlægger jeg den gruppe, der har det overordnede ansvar

for at virkeliggøre tingene, og vi siger nej til at komme med de økonomiske midler, der gør, at aktiviteten kan fortsætte.

Jeg er dybt forundret over det, det må jeg sige, også fordi det jo ikke er den type forslag, der vælter et statsbudget. Herregud, det er 10 mio. kr. i forhold til noget, der koster to menneskeliv om dagen.

Ministeren siger, at de gode processer, der er sat i gang, ikke stopper. Jo, de gør. De modelprojekter, der skal forbinde indsatsen ude lokalt, stopper, en hel række af dem, på samme måde som forebyggelsescenteret i København har sparet 4 mio. kr. Så vi er i en proces, hvor indsatsen skæres ned, skæres ned, skæres ned, samtidig med at to mennesker dør om dagen. Jeg kan ikke forstå, at regeringen er så smålig.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Det med økonomien vil jeg simpelt hen ikke kommentere. Vi kommer senere til nogle forslag, som koster 4 mia. kr., og de er foreslået af SF, uden at der er finansiering. Der er heller ikke finansiering af det her.

Jeg lagde i min svartale meget åbent op til, at det her kan vi drøfte. Der er nogle indsatsgrupper, som bestemt skal tilgodeses, og hvis vi får mere viden om, hvor der kunne være behov for penge, er jeg indstillet på, at vi drøfter det. Så det synes jeg er en underlig argumentation.

Så vil jeg sige til hr. Villy Søvndal: Modelprojekter hedder modelprojekter, fordi de er tidsbegrænsede, og de skal skabe en model for, hvordan man så kan oparbejde et samarbejde. Dem har vi jo haft inden for adskillige områder. Man finder en god metode, og den metode skal videreformidles, adopteres af andre kommuner, der ikke har været en del af et modelprojekt, og så er det jo meningen, at de bruger det på den måde. Så selvfølgelig stopper det, men det er jo ikke meningen, at modellen så skal stoppe. Den skal jo til at blive brugt.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Men det er altså et udtryk for et skift i politikken, når ministeren siger, at det at lukke referencgruppen ikke er noget nyt.

Jeg prøver at læse tilbage til, hvad de tidligere ministre, socialministeren, sundhedsministeren og undervisningsministeren, sagde, da vi havde diskussionen på SF's foranledning i 1998. De udtalte, at der i de kommende 10 år – i de kom-